Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2651/2025
07.05.2026. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Чедомир Голубовић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање, са седиштем у Београду, коју заступа пуномоћник Љиљана Цонић, адвокат из ..., ради утврђења радног односа, поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1235/24 од 10.04.2025. године, у седници одржаној 07.05.2026. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1235/24 од 10.04.2025. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви парничних странака за накнаду трошкова ревизијског поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 5566/21 од 01.11.2023. године, исправљеном решењем истог суда П1 5566/21 од 06.02.2025. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење директора тужене бр. ...-...-.../... од 03.06.2021. године којим је тужиоцу престао радни однос заснован Уговором о раду бр. ...-...-.../... од 01.10.2020. године. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је његов радни однос код тужене заснован Уговором о раду бр. ...-...-.../... од 01.10.2020. године на одређено време преображен у радни однос на неодређено време. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је тужилац засновао радни однос код тужене на неодређено време почев од 14.10.2020. године. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавеже тужену да тужиоца врати на рад и интегрише у процес рада. Ставом петим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати 162.000,00 динара .

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1235/24 од 10.04.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена пресуда

Првог основног суда у Београду П1 5566/21 од 01.11.2023. године исправљена решење истог суда П1 5566/21 од 06.02.2025. године. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и тужене за накнаду поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка учињене у поступку пред другостепеним судом и због погрешне примене материјалног права.

Тужена је поднела одговор на ревизију. Трошкове је тражила и определила.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС 72/11...10/23), на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Такође, нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП на коју се у ревизији посебно указује, јер у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене било које одредбе Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код тужене по основу више закључених уговора о раду на одређено време због повећаног обима посла на радном месту ... и то: у периоду од 08.05.2017. године до 07.11.2017. године, од 22.11.2017. године до 21.05.2017. године и од 22.05.2018. године до 19.09.2018. године. У периоду од 20.09.2018. године до 12.01.2019. године и од 13.01.2019. године до 13.10.2020. године, тужилац је код тужене засновао радни однос на одређено време ради замене привремено одсутне запослене која је радила на пословима ... . Након истека сваког уговора тужена је доносила решења о престанку радног односа. Уговор о раду од 01.10.2020. године, тужилац је са туженом закључио због повећаног обима посла, за период од 14.10.2020. године д 13.06.2020. године, решењем тужене од 03.06.2021. године престао радни однос због истека периода на који је заснован.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су оценили да нису испуњени услови прописани одредбом члана 37. став 6. Закона о раду, због чега је тужбени захтев тужиоца неоснован. Ово из разлога јер је тужилац у периоду од 08.05.2017. године до 19.09.2018. године обављао послове ... због повећаног обима посла док је у периоду од 20.09.2018. године до 13.10.2020. године радио послове ... до повратка привремено одсутне запослене, а који аранжман на одређено време ради замене привремено одсутног запосленог је основ који је законом изричито изузет од примене правила да радни однос засновон на одређено време постаје радни однос заснован на неодређено време, због чега се тај период проведен на раду по овом основу не рачуна у период од 24 месеца.

По оцени Врховног суда, другостепени суд је правилно применио материјално право.

Имајући у виду одредбе члана 27е Закона о буџетском систему („Службени гласник РС“ 108/13...149/20) који је био у примени у спорном периоду, утврђена је забрана заснивања радног односа са новим лицем ради попуњавања слободних, односно упражњених радних места код корисника јавних средстава. Тужена спада у кориснике јавних средстава, због чега се, у конкретном случају не може ценити испуњеност услова прописаних чланом 37. Закона о раду, ради утврђења да је радни однос заснован на одређено време постао радни однос на неодређено време. У конкретној ситуацији тужилац је засновао први пут радни однос на одређено време код тужене 08.05.2017. године, а Закон о буџетском систему (члан 27е) је почео да се примењује од 01.01.2014. године, па према истом члану Закона о буџетском систему („Службени гласник РС“ бр.149/20) корисници јавних средстава не могу заснивати радни однос са новим лицима ради попуњавања слободних, односно упражњених радних места до 31.децембра 2020. године. Наиме, наведена одредба Закона о раду је супротна наведеним одредбама Закона о буџетском систему, због чега је тужбени захтев за утврђење да је радни однос заснован на одређено време постао радни однос заснован на неодређено време и поништај решења тужене којим је тужиоцу отказан уговор о раду правилно одбијен, као неоснован.

Имајући у виду напред наведено остају без значаја наводи ревизије да је рачунским сабирањем радног стажа по основу прва три уговора на неодређено време и по основу шестог уговора о раду тужилац радио дуже од 24 месеца, да је тужена у истом дану донела два различита акта, уговор о заснивању радног односа на одређено време и решење о престану радног односа по основу претходног уговора о раду и да је тужилац више пута и то сукцесивно закључио уговор о раду ради замене привремено одсутне запослене, која се у том периоду није вратила на рад.

Врховни суд је ценио и остале наводе изјављене ревизије којима се не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, због чега ти наводи нису посебно образложени.

Тужилац није успео у ревизијском поступку, а трошкови састава одговора на ревизију нису били нужни за доношење одлуке о ревизији, због чега парничне странке немају право на трошкове ревизијског поступка које су тражиле и определиле, а у смислу члана 153. и 154. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 414. став 1. и члана 165. Закона о парничном поступку.

Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић